

нарича ся ученикъ. Ученицы-тѣ, които ся учатъ наедно въ едно и сѫщо училище, наричатъ ся соученицы.

Азъ ходъ да ся учъ въ училище, убо азъ сѫмъ ученикъ. Андрей, Георгій и Петръ ся учатъ съ мене наедно въ сѫщо-то училище, и така Андрей, Георгій и Петръ сѫ менѣ соученицы.

Всѣкъ ученикъ е дѣлженъ да ходи всѣкъ день въ училище-то, да бѫде омытъ, счесанъ, обутъ и чистичко облѣченъ.—Това сѫмъ дѣлженъ и азъ.

Всѣкъ ученикъ трѣбва да дѣржи дрехы-тѣ, книги-тѣ и тетрады-тѣ си чисты и да гы не дере. Тай трѣбва и азъ да правѣж.

Добѣръ и разуменъ ученикъ ради да пише красиво и да си научава всякогы уроци-тѣ; слуша съ вниманіе и пріима всичко, что му казува учителя-тѣ; покорява ся на погорни-тѣ отъ него, и не ся закача съ никого; сѣди мирно и у дома, и въ училище-то, не крищи и не играе по улицы-тѣ, и никога не говори срамны и неприличны думы. Менѣ е драго да кажѣтъ и за мене, че сѫмъ добѣръ, разуменъ и прилеженъ ученикъ, слѣдователно трѣбва и азъ да ведѣ себѣ си така. Спрѣчъ, да бѫдѣ внимателенъ къмъ онова, что казува учителя-тѣ, покоренъ на погорни-тѣ, да не играїш по улицы-тѣ и да не говорїш срамны и неприличны думы.